

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes 0'25 Ptas.
Estranjé un any 8'00 "
Número corrent 5 cents.
No retornám ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosko, A. Cabrices. Cort.

Directó: ES MASCLE ROS

SETMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMO

Anuncis a n'es «FOCH Y FUM»
(Per setmanes y amb variació)
Plana entera (prosa o vers). 100 Ptas.
id. mitja 60 "
id. quarta part 35 "
Versos de 10 retxes. (<d ecima-) "
id. 5 id. (quintilla). 1 "
Amb prosa cinch centims per paraula.

(Tirada: 3500 exemplars)

1917: II Aniversari d'aquest setmanari: 1919

*Fa dos anys que vatj sortí
per Mallorca flamejant
ets atlots ja van cridant
Foch y FUM allá y aquí,
sa jent ja fan desrondi
y es queda tota alarmada.
¡Foch y FUM! ¡Bona torrada!
Y s'atlot saragatero
inclús fa corre es bombero
amb sa manguera gruzada.*

Foch y FUM per tot arréu
Amb chistes de tot coló
Donant bona calentó,
Obligant a que ensenguéu
Sa brása y no de carbó
Vuy tots es que hen tenguéu.
Niños sou si no ensenéu
Y allargáu s'estellicó.
Som estat molt perseguit
Que axó a mi sols no m'estraña
Uns que tenen una baña,
Ets altres los han sortit
Valentament uns bañóns
Y causa d'un mal xisclet;
Total, si es un Barrufet
Lo heudich amb prosa o amb cansóns
Sobre tot aquests beatos
O sien jent d'es Corréu,
Reclamen y fan neu, neu
Total per darmé mals ratos.
Indignat moltes vegades
D'es simpátich D. Alfredo,
Estir sa ploma sin miedo
Repartint foquifumades
Maldement que es beatím
Amb jo sia tant terrible,
Ti pós cualca senapisma
Togrant darli Foch y FUM.
Obligat moltes vegades
Retrech algunes breguetes
Com son varies modístetes
Y les quals han enganades
Fentlés aná desfressades
Tigeras cap a n'es ball,
Amb varies ocasions call
Mes si ellas son estufades
Ets forsat diró de plé.
Mal rumbo si ellas següen
Lo se cert que el sa rompién
Vlgo que han masté sensé.
No tench po a n'es potentat
Jant si es jove com si es vey
Ets meu tema es fe sa lley
Jant si es llunyá, com veinat
Som per s'Isla populá
Y pesá que hem persegueixen.
Tots inimichs sa finjeixen
Tos quals no hem poren tragá
Obligarmé a mi a callá?
Jamateix es imposible
Som incallable, terrible
La fa temps vatj avisá
An'es públich mallorquí;
Vench per di sa veritat,
Y adresa lo doblegat,
Ningú hem ferá callá ami....
Causa d'aquest paperot
Reclama ja es Directó
Tanca, per jutjá es Barbó
De lo cual ferli res pot.

Amb en Verga sa va armá
Nou lío p'es Tribunal
Total perque en Xim Pascual
Fent de curro processá.
O ets homos son, o no son
Com que en Xim duya xarrera,
Heu fé llarg; doná llandera
Y va toca es violón.
Fent campanya verqueril
En sol día no ha baixat
Mes sa tirada ha aumentat
Marrabant a 4000.
Lo bó sempre s'aprofita,
Lo bó sempre es distingeix
Pesá que hem persegueix
A morirmé prest m'invita,
Aquesta jent tan moral
Que protesta es setmanari....
Uns xotets d'escapulari....
Infants. ... llanuts.... es igual.
Som es que fatj mes tirada
Amb lo cual va demostrat
A que es veu sempre agotat
Ets Foch y FUM, ¿o es que agrada?
No dirá no cosa igual
Tot un Corréu de Mallorca
Sa que es lectó amb ell s'hi torca
Aquell semblante carnal.
Fent campanya contra mi
Amb armes de tal calañá
No ha estat may fe tal campanya,
De fermé popula, si
Embolicá Es Mascle Ros....
Sebéu que n'hi ha de gana.
Xotets!.. ¡Y que hen duis de llana
O callau o toneuvós.
No incurriguéu amb un erro,
Deixauvós de tonteries,
Insultá ses poesías
Y desitjá es seu desterro,
Ets está cansats de viure
Sobretot quant éll escriu
Que es públich tot ja li diu:
En mascle que sap fe riure.
Ets mes, que si éll s'hen vá
Deixant aquí un directó,
Amb mes o menos humó
Jamateix mos escriurá,
Ojalá que el desterrassen
Jamateix ¿que ha de fe aquí?
Aquí ni piu sa pot dí.
Vallá si libre el deixassen,
Tlograria averiguá
Aquell lío complicat
Referent a n'es bugat
Mort perque cualcú el matá
Amb dos anys que duch de vida
De bones m'hen han passades.
Aquellas grandes jornadas
Fent cuentos de tota mida,
Obligant a tot mortal
Comprá y ferlós fe consum
Hasta inclús es Foch y FUM
Y creis que no heu dich per mal,
Y fou lletjit per capellans,
Un per sa curiosidad,
Mentres un altre indignat
Wallava distins can-cans.
Oblig a n'aquí va tort,

No seguesqui tal camí
Amb veurém p'esmitj a mi
Tot mal negoci ja es mort
Feresch es meu espay
Regalant tinta y papé,
Ridiculis qui vol fé
Amb so robo un bon trebay.
Desafiy es malanats
Amb sos seus fets asquerosos
Y amb negocis vergoñosos
Soléu veurerlós mesclats.
N'es pobles fatj temó
Rebayant es setmanari
Lo mateix per un Vicari,
Éscolá o bè Rectó.
Tothóm balla amb sa mes lletja,
Sobre asuntos de virám
SARAGATERO moltes los obligam
Regoneixerlés p'es metje.
Amb cuentos, chistes de lley
Yañy a n'es mes humorista
Amb asuntos de conquista
Tothóm diu que som el Rey
Ets meus couplets son cantats
Resultant cosa molt bona
Obligant a homo y dona
Inspirá asuntos gruixats.
Ningú hem fa retrocedí
Quant una caso heu mareix
Lo que amb jo sa consegueix
Unicament sa pot dí;
Sobretot, molta alegría
He riure es mes ignorats
Y alegrá petits y grans,
Calmá cualquier agonía
Obri a tothóm s'armonía
Resagada y recaiguda,
Resená amb formá crescuda
Y asuntos de veramia,
Encalentí es fradolechs
Socorrá ses llengarudes,
Betiá ses caparrudes
Olviantmé d'es jamechs
Matá s'acaparadó
Mestreure foquifumades
Enlloch de vils llenderades
Records de l'Inquisició.
Obriguém a n'es delit
A quell pas que necesita.
May siem neos d'ermita,
Bastant fent feina hem sufrít.
Sobretot, lluny de s'embuy
Y sempre hem de seguí
Mostrant que volém lletji
Valló que mos fa alsá s'uy.
No volém morí de pena,
Dustosos morí volém,
Uns y altres riguent visquem
Entretinguts amb s'escena
Regalada d'es gosá
Y re que s'escampa murta.
Dosem que sa vida es curta,
Riguem! ¡Ja, ja, ja, ja....
Un ¡viva! per despedida,
Xáu fe s'antiga costúm,
Y avant pués, jent divertida,
Desitj a tots llarga vida
Amb molts anys de Foch y FUM.

Es Mascle Ros

AVIAT AVIAT

Ja esta amb premsa y prest sa publicarà

S'ASUNTO DE SA SANTA

versificat per **ES MASCLEROS**. a 10 céntius cada folletó.

Es **CORRESPONSALS** y venedós poren fer pedidos que los serán immediatament servits amb so 25 per 100 de descuento.

¡No dormigueu que no n'hi heurá p'es qui hen voldrá.

Escaufons

Voltant una estufa de café, prenguent s'escaufó, seuen aquella mitja dotsena d'homos de poble, formada per uns que sa feina los fa pó, altres que perque tenen **CUATRE DOBBES** no tenen necesidad de ferné y altres, mes veis ja, closques pelades y cabeis blanchs, que no tenen mes ocupacions que menjá, viura y doná castig. Es es cás present: un d'aquets veis es un *setenton* fresch com una camarrotja en jel, mes trempat que un órga y sellerich per mes señals.

Cada dia tocaven una discussió o s'altre; avuy guerra, dema, subsistensies y així cada dia sa desarrollave un tema o s'altre. Aquest dia tocá a ses dides: y allá vengá dides, didots, llet de pot y finalment entraren ses cábres. Es sollarich sostenia que un infant lletat de cabre era mes fort, mes robust y mes desfet, assegurant que hasta sa prenia s'erta vió, acabant per di:

—No heyá kap infant lletat de kabra que vaje may per mitj d'es karrés o kamins, sempre els vureu pe sa vurereta y enfilats p'es munts d'esquerda y paretóns.

Aquí casi tots es que l'escoltaven se posaren a riure y es qui no reyen, pareixia que tampoch heu creyen. Desde aquell moment aquell homo va essé es blanch de totes ses indirectes; un va comensá per dirli:

—Y a vos qui vos va lletá?

—A mi, contesta, ma lletá una dida que per cert era molt jove y molt guapa.

—Per aixó idó, es que vos agraden tant ses *verderoles joves*.

Y un altre afeji:

—Are comprench perque sa meva dona tira tantes coses. Aixó sirá perque la lletaren de *leche de burra*.

Aquí l'homo comensá a veure que li prenien es pel y ja sa posá mal aplé. Amb aixó, un jove que no s'havía mesclat en sa conversa però que l'havía escoltada desde una taula próxima, diu dirijintse a n'es sollarich:

—Digau idó que a mi ma lletá una moixa.

—Perque? (Li contestá.)

—Perque jo som com ses moixes que sa teman molt d'es Jané.

Aquí es bó de sollarich compregué sa rifa y prengué portal sense di adiós.

Buñola, Febré 1919.

*Mec, Bordoy y C.**

Mes p'el Pare Vives

Sa sucosa conferencia d'el Rd. P. Vives a noltros que están desenganats de totes ses propagandes d'aquest seño, no mos basta ni per escaldá sopas com ses que fan a n'es Patronat, ni sa fustigisio que mos doná a n'els socialistes no mos impresiona jens perque sabém a s'altura que sa posan per despresiá elts altres.

¿Qui no sap Pare Vives es progresos d'es católichs dins Artá? Tot heu fan y heu feis amb amor, tot es caridad, tot es virtud, y tot no es mes que viura a demunt ets imbecils y pobres d'esperit y com veis que amb tant d'amor, caridad y virtud, els obrés vos fujen de dins ses

mans, vos entra es desespero y fustigau els socialistes perque predican es sagrat evangeli y be sabem que no mos han de doná res mes que es camí d'es progrés y forma per alliberarmós de ses cadenes d'es caciquisme compost p'els fervents católichs de que tot es amor però un amor molt distint d'el que sa deu haver de tení per essé cristiá.

Sense surti d'es poble, Mossen Pare Vives, tenim un convent de frares els quals amb s'ajuda de varies señoretas recuperaren objectes per fe una tómbola y d'els seus benefisis s'havien de fe moltes coses p'es jovent y ilustrarlós a dins l'art, però lo que porém di es que féren molts de dobbés y *ellos saben donde están* y que li consti Pare Vives, que amb molt d'amor, caridad y virtud, va essé una verdadera explotació.

Digué *su consorte* a dins es teatre que hasta els socialistes havian robats els fondos, paraules que noltros podriem di amb veus mes altas de varios cotólichs o d'es que duen bata negra y mos o callam perque si fos una cosa propi, el Tribunal de Justicia ja heu aclariría y si veritat es lo que digué mestre Guíem Torres President d'es ferroviaris perque no acudeix a ell demanant justicia y no fe un trist papé a devant un públich sense que noltros poguesem contestá diguent sa difamant paraula de **LLADRES?** que si católich fos de bona fé, la seua llengua s'hauría cremada.

Per avuy basta y fins la setmana qui ve si no mos excomunican.

Robinson.

Artá 25 Jané 1919

Gran Fonda Perú

Vatj a Can Juan Sansó
pués segóns digueres tú
es sa Fonda del Perú
es lloch hont menjen milló.
—Y ahont si dorm superió
amb tota tranquilidad
com may heurás calculat
y además a tot moment
tant cuarto com tapament
tot respira netedad.

Paldu y Coll

Banch de s'Oli

En defensa d'un para Putatiu

Compañy *Alaronerito*: Conforme es teu pseudonim no m'asembles lo bastant tenrofil per cridá homos amb auxili d'es teu ambasesat escrit, cregut de si te deyan petit á s'oreya, ¡vat aquí un bolcheviquí! ta mare seria sa perjudicada per averté de ie net lo clá que tu amollarías.

Idó, cregut o casi seguí de tal susto are, permetém ta diga com avis que deixis aná mestre Andreu, perque éll te lloch, podé e influencia per donariot mes gros que un batalló de bolcheviquis, to dich y to repatesch y per demostraré mes en públich que per escrit, ta preguntaré: Coneixes cap homo ni cap guarda d'aquets seños menllevats qui es titulen conservadós, qui haje fet lo qu' eil, ni conseguit particulá y popularment lo que mestre Andreu ha conseguit axó lo mateix de Palma que de Madrid sense oposició de ningú? idó considera que en *Solé* es un peix gros, que comanda y que es s'únich qui pot comendá, bé, qu' es un poch es-

candalós, ordinari, un poch oposat a lo modern com es a s'Asociasio Obrera, tot aixó es per falta de lo que li falta, instrucció, pero en camvi te bons sentiments y no ha tengut un no may per ningú ancare que haje estat contrari seu (com jo) per lo tant y en resumidas cuentas es s'únich homo de política y no l'espanta que sa carretera s'esbuqui o caiga hasta per tercera vegada, lo important d'el cas es que sa farà sa carretera y carretera tendrém lo que no haviam tengut may, com també sa farán uns edifisis escolars; y ¿qui heu haguera demanat y conseguit sino ell?

Idó *Alaronerito*, estich a ses teves ordes per tení una controversia amistosa allá hont vulgas, per demostrarté a tu y es poble que si d' Alaró havian de fe un sant *por sus milagros*, mestre *Andreu Solé* seria s'únich; y tu dirás qu' es un poch lletj, jo també l'uey trop, He dit. No ta surtis.

Un Bolcheviqui

Puerto Balcan 56

Tinta de sabaté

Qui vol tinta superió
que tiñ mes que sa mascára,
que aprofiti s'ocasio
pués per aprofitaró
no hsy ha cap moment com are.

5 reales litro

D'Inca

Com sempre, ma teniu a sa sesió Municipal; anit 30 de Jané de 1919 asisteix regulá públich y no sa veuen tants de sillóns concejils buits apesá d'axó se nota una deixadés en los asuntos administratius y los espectadós xasqueats, a sa sortida comentan tal estat de coses.

Dorm s'asunto reforma general de sa nostra ben volguda Roqueta, *sueño dorado* d'es concejal maurista D. Miquel Amengual.

Dorm també, sa construcció de barriada de casas barates iniciada p'es nostro Alcalde.

Dormen y dormirán un sin número de coses que deurián ana a pases de jigant.

¿Durará tal estat de coses?

Es d'esperá, que si es nostros Administradós devant los electós qui los elijiran no volen fe un papé trist y deplorable; (una de dues) ¡canvi de ruta o abdicasió!

Aquest es el sentí de tot bon Inquero.

Servidó vostro

BARBÓ

De Manacor

(Silueta)

Es feo como un pecado capital si bien para burla y escranio de la Estética le bautizaron con un nombre de *Angel*.

Fué auxiliar de telégrafos, se casó por el dinero y enviudó quedándose con el capital.

Muy pocos duros se ha gastado en trages a la última moda, pero si siempre ha usado un cuello (de los llamados ridículos) y unos puños recién planchados, como tambien sus botas lustradas..... por sus propios puños.

Ha residido en Puerto Rico, traficando con caras tan negras como sus sentimientos y de regreso aceptó toda clase de representaciones.

Conoce el descuento y el tanto por ciento, es un financiero aprovechado, y en *Argentinas* redondeó su capital cobrando un interés superior al que satisfacía a sus clientes, y cuando vino el pánico de un *crach* que el contribuyó a divulgar, logró que algunos tene-dores le vendieran sus obligaciones con un veinte y cinco por ciento de rebaja.

Se apoderó del dinero que un hermano suyo envió desde Buenos Aires, en perjuicio de su cuñado que le queria soltar un tiro.

Es un sugeto que apelando a todos los medios y sistemas con pocos escrúpulos y menos conciencia, ha

formado un capital, explotando inicualemente a la gente obrera; (si no hen creis preguntavó a un pobre homo que está per Baix d'es Cos, quant li va comprá ses Argentinas) y ahora trata de pasear su antipática persona por otras provincias, pegándose a la casa Arnáz para que le de un destino.

Es delegado de una sucursal bancaria establecida en Palma, y es tanta su avaricia y su egoísmo que ha llegado al colmo de negocios con los timbres móviles que vienen pegados en las letras de cambio, teniendo la desfachatez de presentarlas al obligado sin dicho requisito.

Es conceptuado, además, como uno de los principales usureros, tanto es así que el autor de estas líneas que tan bien conoce esta gente, ha creído conveniente colocar en segundo puesto;... esta alimaña, pues, queda así clasificado.

Vaya nn ente aprovechado ¡Angel! ¡oh divino!

Mitja Bota

Cine «La Protectora»

Cine

Mos fa cine y atraccions y tot d'alta novedad. Es cine amb mes condicions y está amb toten ocasions de públich sempre estibat.

Cine

Politica de Lluchmajó

Sa política lluchmajorera está estacionada o per milló dí, aletargada.

Ses esquierres, si esceptuám s'acte que celebraren después de s'armistisi, en motiu d'es triunfo d'ets Aliats, fa mes d'un any que *duermen como un lirón*. Apesá de tot, be o malament, es s'únich partit que dona señals de vida.

Es demés partits no fan res absolutament.

A n'es partit lliberal *nonnato* si li llevan es sólo o subasta y hasta sa susurre si també hey ha sa mica de *nich, golf* y hasta un poch de *monte*, (cosa que no pareix posible) queda un poch menos que no res.

Cuant pe sa lucha electoral de l'any 17, el señó Mataró corria tant (que hasta hey hagué vegades botá pe ses Forques) p'es triunfo d'es *caducos* (fent traisió a veis compromisos) y per consiguiente impedi sa reelección d'es *probo* y actiu concejal Tomeu Contestí, que tans bons servicis li havia prestats, quant ells dos sa constituíen s'oposició, no devía pensá que es concejals qu'ell, correguent y afluxant la mosca treuria de ses urnas, haguesen de servir per no aná a ses sesiones o per fe un poch es ridicul. Estám segús que si axó s'hagués pensat el señó Mataró per aquest viatge, no haguera preses ses beyases.

¿Pero porque queixarmós si sabém qu' es pobles tenen s'Ajuntament que sa mareixen?

Pimentoni

BREGA

entre la Sra. Pandorra y el Sr. Riu per causa d'una cotorra y una perdiu.

Hey havia el Sr. Riu natural de Manacó, que tenía una perdiu reclám, amb un cant tant viu que li valía un tresó. Y la Sra. Pandorra, (vehinada del Sr. Riu) tenía una gran cotorra que havia duita de Andorra hont la cual tenía es niu. Un día de sol d'estíu la señoreta Pandorra, va veure que el Sr. Riu havia tret sa perdiu y ella tragué sa cotorra. ¡Lo que's sa casualidat! Sa perdiu surt de sa gabi y ja es quedá amb llibertat.

Sa cotorra d'es veinat está que no cab de rábi, y fermada diu:—/Perdiu/ avina a salvarme ¡corral... Axó heu sent el Sr. Riu. Surt a n'es balcó y prest diu:

—¡Ves la Sra. Pandorra com ma serca sa perdiu! Y respón Doña Pandorra cridant amb un tó molt viu:

—¡Mirauló a n'el Sr. Riu com me tenta sa cotorra! ¿Com no tanca sa perdiu? —¿Com no ferma sa cotorra? (Exclamaren amb tó esquiu amb un pich el Sr. Riu y la Sra. Pandorra.)

Amb axó un altre vegada sa cotorra es desfermá. Péga una llarga fuáda y a sa perdiu que tancada estave llibertat dá.

Tot-d'una ja hey ha *piu-piu* picadas, crits de cotorra, crits mes forts de sa perdiu, y aquí surt el Sr. Riu y la Sra. Pandorra.

—¡Ay pobre señoret Riu si hem trastoca sa cotorra! (El li contesta y li diu:)

—¡Si hem fa mal a sa perdiu pobre Sra. Pandorra!

Per devall va sa cotorra, per demunt va sa perdiu s'enfada Doña Pandorra, li péga y toma sa gorra a nostro señoret Riu.

Comensen a darsé bledas y la Sra. Pandorra cau (a causa de ses sedas) y entre calentes y fredas ella s'ha posada sa corra.

Tira un tir na Pandorra érra y mata sa perdiu. Torna tirá a sa cotorra, la mata, arranca de corre y are jen pensari s'hen riu!

Resultat

Pues la Sra. Pandorra sa quedá senza cotorra y es simpátic Sr. Riu sa quedá senza perdiu

CLARE-T.

ESTELLICONS

De Buje

Será necesari enseñarlí de du ses *polseras y brazaroles*, com també li heurém de mostrá quins *maniguitos* están de moda porque es Foch y Fum, tant s' ocupa en modes com en censurá ets actes inmorals d'una *verja* com va fe fa una temporada a sa mateixa *verja* d'es carré del Príncipe.

¡Atlotes totes de dit carré! Es meu genit s'axalta cuant vetj que sofríu tant pacíficamente sense promoure une protesta cuantre aqueixa hipócrita d'es vostro carré que vol rentá sa cara amb pedás aixut a n'es poble semblant santa per fora de caseua y cuant sa pensa que no la miran, comet ses immoralidats d'es seu capritxós *novto*.

¡Ay colmo de s'impuresa! M'has de jurá en veritat que no ma cap dins es cap quín vespre es, que t'has llevat d'el teu coret sa peresa. Ja hey há mitja vila entesa de tot lo que t'ha pasat amb en Llorens Magdalena.

El judex d'es bujarrons

TEATRO LIRICH

Avuy debuta sa compañía d'en Serrano, y es de esperá que es públich mallorquí acudirá diariament a n'es Teatro per ensabori lo que tant hem sentit alabá a sa Prensa d'es Continent.

LA CANCION DEL OLVIDO

Ja hen tornarém parlá.

Bartomeu Pons

Pósa s'electricidad y no et torbis ni un sol día que are es fa amb comodidad porque es preu han rebaixat y podrás fé economía,

Instalaciones

Jovellanos 12-3.º

Fiamada blava de Mancó

Ni Paris iguala a n'aquest poble amb aconteixaments.

Diumenje passat a una taverna de sa plassa d'abaix que serveix de covó a n'es *mamporreros*, els quals s'estan entrenant, no sabem si per entrá a sa «Lliga d'el bon Mot» o a sa «Sociedad d'es Lloros», sa doná un sopá compost de tripes y potons de llanuts, a n'el cual no faltá gana y bon humó, sent digna de mensioná sa sorpresa qu' es cuiné a n'es postres doná a n'es comensals d'un escura dents en forma de bastó en borles que era una preciosidad, ¡Llástima que aquella alhaca s'hagués de perda, cuant hey ha tantés persones que l'aprofitarien y encara s'en lleparien es dits.

Entre setmana a una persona d'avansada edad li esfondraren sa cafetera porque festetja una atleta casi idem.

Hey ha hagut corregudes d'ases y someres amb homos que han acabat a piñas per volé defensá uns es de quatre potes y ets altres es de dues.

Dos capellans han estat a punt d'estirarse es balindrauchs per rahóns de confesió.

¡Mala pesta sa seca!

A sa Pobla

Exit colosal obtengué sa nova obra d'es paisá poeta *Bartomeu Crespi*, magistralment representada per sa Compañía de *D. Franceshc Fuster*, tant es axí que hagueren de repetirlé y avuy per dins Sa Pobla, no sa parla d'altre cosa mes que de s'obra «*Primé l'amor que l'herencia*».

Com a d'acostum, sa Compañía s'hospedá a «Can Petena», hont foren servits per sa simpática Antonieta. S'enhorabona a s'autó y a sa Compañía.

Inqueretjant

S.º D.º de Foch y Fum.

Molt Sr. nostro: Sabem que es *Barbó Inquero* desde diumenje está amanesat per un pinxo qui resideix a tora vila; sabém igualment que es mateix *Barbó* recoí *el guante* y suposám anirá prevengut o cuando menos noltros axí l'hey aconseyám.

Donám publicidad a tal nova *por lo que pudiera tronar*, y si es cas venía ja lo posarém al corrent de sas causas de tal amensaa.

Mani feines a los seus admiradós *foquitumeros*.

Pelut-Palat y Tos

NOTA: Barbó cantau clá y no tengueu pó; que qui pregona amensaa no pega, sa po va a mitjas.

Bufoiólla

Diumenja pasat, a n'es *Salón Unión*, tengué lloch sa despedida d'en JAUME LLARG. Sa desempeñaren unes funsións molt d'es gust d'es públich. A n'es final en JAUME tengué necesidad de sorti repetides vegades fent riure molt. sobre tot amb alló d'es grifó.

Enhorabona.

Pepe Pillo

Ball a «Can Bayé»

Tot es vecindari d'es Pont d'Inca, está animadíssim per asisti diumenje día 9 a n'es grandió ball que celebrarán a dit Salón. ja que segóns sa SANTA de Costitx la fi del Mon es aprop y es pontdinqueros y pontdinqueras, antes que mori rabiant, prefereixen mori ballant.

Xim

Revista Mensual

Ets importants *Almaenes San José*, pareix que sa tiren de propaganda y regalan una revista mensual farsida d'endevinayes, pasatemps, articles d'en *Gilito*, en *Vitisi* y d'es simpatic, conegut y faixuch DOGO aquell que no creu amb alló de *Los Domingos no trabajan*.

Los desitjam acert y progrés amb sa propaganda.

Tomeu Gay : : Pintó

Es un brau per trabajá emplea bona pintura, heu fa bé y sap lo que es fa y a s'hora d'es pagá veis grandiosa baratura.

Pintó

Pintó

I MASCARETAS!

Sebates per carnaval
vos ofereix n'Estarellas
amb ses que hermoses famelles
fan un desfrés colossal;
de sati piramidal,
de sarje y de vellut,
de gamussa y may romput
veureu cap pery fet d'ell.
bona sola, bona pell
y es preu may es molt crescut

Records de sa grippe

Si es ve lo que mos diuen referent a sa llet de sa Casa de Socorro, en morimós ja porem aná al Cel sense temó de toparmós amb D. Alfredo Llompart. S'autó de tal article, que fáse el favó de veni a conversá amb noltros y la setmana qui ve hen parlamé detalladament.

De Son Sardina

Sa supjica a sa persona interesada d'ets articles de *En Xerrim*, procuri descubrí es lejitim autó antes que calificaré a mi *como tal* o de lo contrari, ma veuré obligat a calificá de cafres, a ses persones que d'insultadó a mi ma califican.

Es calificat

Societat Recreativa Murense

Baix d'aquest titol está pronta a inauguraré sa Sociedad *sueño dorado* de tots es nureros que tenen cultura y estimen es progrés.

S'enhonabona a sa comisió encarregada d'adorná es salón y a n'es President per lo acertats que a donats *los primeros pasos*.

Corresponsal

Queixa Manacorina

S'electricidad, mos ha elevat es *fluido* amb sa friolera d'un 100 per 100.

Axo es es fruit que sa recuyeix cuant sa sembra llevó de trust.

Estám mal servits, o sí; poch, florit y rovegat de rata y perque passa axó? perque es manacorins tenim masa vergoña, som masa decentes y masa covarts.

Abans que pendre una enérgica solució, esperám que es gerents de ses dues fábricas unides, veurán es perill que els amenaça y que recordin que cuant hey ha enngulada de descontentes, solen ploure garrotades.

Gloses de Sineu (Diálogo)

—Margalideta m'hen vatj a Ciutat per fe es servici.

—¿Y com m'espasará es vici Pepet que m'has enseñat? ¿Que no tornarás veni a veurermé xato meu a n'es poble de Sineu?

—Veurém si heu puch consegui.

—¡Deu meu! ¡Jo no tench conort! ¡Adios nin! ¡Jitano meu! Si es que no fa sápi greu, vuy que hem deixis un record.

—¿Trobas que no el ta deix bó quedanté desconsolada? Miret un altre vegada a u'equi entregues es có. Per lo tant Margalideta si no tens festetjadó, demana a n'el Creadó que t'hen fasse un de saqueta.

NOTA: La setmana qui ve, anirá s'asunto de sa carta sense sello, dirijida a sa mateixa y heu explicarem clá.

Sa ma negra.

Conversa Cauvianera

—¿Que, tal es ball de ca na Coloma?

—Era dirijit p'en *Vinticinchsents duros* y no hey importe dirté res mes. Una pianola *vulgo* fonógrafo desafinat que semblava una brega de moixos.

—Y de jent ¿que tal?

—Cuatre atlotarros, es mestre de s'escola que treya contes a un recó amb na Coloma, fent operacions sobre catorse reals gastats amb petróleo de resultes d'un *sineope* de s'electricidad y amb total, *el desierto*.

—¿Vol di va essé un fracás?

—Es que en *Vinticinchsents duros* fracasará sempre desde es día que va demaná aquella atlota diguenli que tenia part amb barcas y ella li doná carabasa.....

—Que vols que li fasém una cansó?

—Felé tu que ets glosado.

—Jo t'advertesch bergantell que una miqueta vas fuit y a Cuba menjant pancuít vatj que a Cauviá sols has duis molta llana p'es clotell.

Es boch de Portals

Bon servisi y bona cara

Café, chocolate y llet
Es serveix amb prontitud.
Decaiguts de sa salud,
vos recoman en concret
Es seu licor ja que ret
Cobrant amb éll forta vida,
Es billar, sembla mentida,
Reclama bons jugadós
I a més poréu reunirvós
Amb clientela distingida.

De Santañy

Cuant passéu per sa Plassa de s'Escola y plou, no vos aturen dins cap portasa sense portés si no sou valents, perque jo dimecres passat a vespre cuant plovia, m'hi vatj aturá y vatj senti jamechs devall un café, per lo cual vatj creure si sa tractava d'un *crimen* vatj guaitá, ma tiraren una cosa y futj per pó que no hem fésen a mi es *culpable del delito*, refujiantmé a dins s'Estañy.

Es cap d'un rato, surt s'asesino abosat amb un capot y sa *victima* abrigada amb un mocado, tots dos correns, per po de bañarsé ja que no duyen paraigo.

Un que va de lloscas

De María

Com a campeóns de sa moralidad, (noltros feim lo que mos ve amb gana) cridám s'atenció de s'Alcalde recomenanti que procur don llum a n'es poble, ja que son moltes ses pareyes amoroses que aprofitant s'oscuridad fan *maniculas*.

També, es necessari que corretjesca aquestes *tranquilos* que deixen es carros esmitj d'es carré ja que es milló día hey heurá broma.

Heu denunciam noltros, per estovía saliva a n'es Rectó.

L'ha Tiugh ghrassa y C.^a

contestant a "La Morita"

Com que estam amb tens de carnaval, época en que es mascles sa desfressen de famella (y encare los sobra) y ses famellas sa desfressen de mascle (encare que *algo* les falti) y com que vosté fins aquí mos ha parlat amb sa cara tapada, sía mascle o sía famella, pot escriure lo que li doni la gana, (Excluintse *por supuesto* de parlá de perdius mortes ja que D. Alfredo Llompart s'enfada.)

Mani feinas a sa Redacció, a s'estellicó y a n'es Directó.

Atenció

D. Juan Bauzá y Martorell, amb atent comunicat mos participa que ets importants *Almacenes Santa Eulalia* que fins a l'hora present havien rejit baix sa rahó social «Bauzá y Torres», de común acord amb sa víuda d'es malograt D. Toni Torres Riera, pasa dita tenda a sa propiedad única de D. Juan Bauzá.

Agrahim a n'el señó Bauzá s'atenció que amb noltros ha tenguda desitjantli asert y progrés amb so negoci.

Glosada bellgerant

Guiem jo estich resentit d'el teu furor y locura y amb lo mal que has procedit dech posarté jo un escrit a sa teua sepultura.

Tu creyes essé immortal y amb sa gran ambisió teua usant a lo criminal amb una forsa brutal hem tragueres de cameua y he estat quatre añys desterrat esperant es teu judisi y a la fi sa etsecutat, la Divina Majestat es sa qui ta fa justicí.

Es ben cert y no es duptós que sa justicia Divina te un govcrn molt poderós de Reis y d'Emperadós que sense armes los domina.

No han servit tots ets enjñys que han usat ets alemans; per dins la ma submarins, per l'espay es zapelíns y abaix gassos asficiants y a mi hem deixares per mort y he tornat resucitá, Tu no tendrás tanta sort has caigut caminant tort per no tornarte aixicé.

Un belga algaidi

Velada

D'es President d'es *Montepio del Arrabal*, hem rebut un atent B. L. M., invitantmós a sa velada que sa celebrará disapte día 8 d'es corrent a n'es *Teatro Victoria* a benefici d'es fondos d'es *Monte Pio*.

Agraim s'atenció y prometém assistirí, fenlós compañía fins hora de comensá es ball de máscara de *La Protectora*.

Glosada de Sa Creu Vermeya

Tenim per Sa Creu Vermeya un estol de glosadós que bélan just una euveya y es creven esé es millós. Están glosant tots es díes y es que los senten s'hen riuen perque creismé que sa diuen glosant moltes groseries.

Aquests glosadós novells, que cantusen cada dia crech que tenen es servells per davés Sa Locaría.

Fan ridicul paperillo y si m'armen tal bugat, sa coneix que els ha afluiat d'es cervell cualca tormillo.

Y jo crech que tal quimera fent gloses de tant poch preu, es obra d'algun *me-meu* o milló dit *borrachera*.

Es Barbé és es mes discret amb asuntos d'es glosa emperó es sols lo que fá, poca coca y molta llet.

Un glosadó amich vostro

¿Que no hey ha ous?

Lo que no hey havia temps enrera eren com-competents per descubri es *matuteristes*, però d'ensá que es Tinent *Garcia* (d'el cual sa prensa seria en fa aloji) vetle per demunt es Moll amb so cabo *Vallespir* a ses seves ordes que segóns sa díu per Capdepera, es un *ca de bona rassa*, s'han descubert mes ous que *tortillas* no es fan a Franse.

¿Que no hey ha ous? Ja n'hi ha ja y si no que heu diga en Guixa de sa Pobra el cual n'ha venudes moltes dotsenes y encare ni queden.

¿Que no hey ha ous? ¿Y aquell baul misteriós, y aquella caixa de peix que va descubri es mentat cabo de carabinés?

¿Que no hey ha ous? Escoltau lo que vatj presencia:

Eren tres oués a n'els quals los preguntá un de s'Aduana.

—¿Que hey ha res de pago?

—No. Contestá un d'ells.)

—No basta que heu digueu. Jo se que vltros tres feis contrabando d'ous y per lo tant, entrau a qui dedins per essé regonescuts.

Aquells tres homos entraren y per poch pegan d'esquena cuant ets ous los afinaren.

¡Que vos creis! ¡Los na trobaren entre ells tres MITJA DOTSENA!

Enhorabona a n'el señó Garcia y es seus subordinats que mos defensen sa truita, sa *tortilla* y ets ous estrellats.

CAP VERJO

Couplets de FOCHE Y FUM

Es boliquet d'en Toniet

Música de «La señora del Paquetito»

Com som una famella molt capritxosa si m'enfad ja demóstr que som nirviosa y com que jo som bastant encaradissa d'en Toniet vatj veure sa llengonissa.

Embolcada amb un paperet en Toniet hen fe un boliquet y cuant jo m'afin es véro que el sa va enfoñá no pensant que feya un erro ja li allarg sa má.

(Refran) Ben disposta a menjarlém feta amb suquet ja m'hen duch entusiasmada es boliquet.

Pero cuant a canostra vatj arribá es bolich ben prest vatj desembolicá.

Y enlloch d'una llengonissa Issa, Issa hey vatj trobá una cosa llenegadissa.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui ve: ¡POBRE JUANAYNA! Música de «Quien a hierro mata a hierro muere.»